

[Poul Møller.]

noget mere, men i hvert fald 1 milliard kr. Og da er det spørgsmålet, om staten kan lægge sin udgiftspolitik til rette med en 12 pct.s indtægtsstigning. Den højtærede finansminister mener ikke, at staten kan det, mener ikke, at finansministeriet er i stand til det. Jeg sagde i min tale i formiddags, at det var et dårligt skudsmål for finansministeren, hvis han ikke kunne lægge udgiftspolitikken til rette med en 12 pct.s indtægtsstigning, og jeg må sige til finansministeren, selv om det er hans fødselsdag, at efter at han har sagt, at han ikke kunne gøre det, må jeg give ham det dårlige skudsmål.

Den højtærede finansminister var inde på sammenhængen mellem produktionsstigning og statens udgiftsstigning og sagde, at jeg havde sagt, at når vi højst kunne vente en produktionsstigning på 2 milliarder, så gik det ikke an, at staten brugte de 1.800 mill. af produktionsstigningen. Den højtærede finansministers betragtning var den, at staten ikke brugte de 1.800 mill. kr., men kun 1.600 mill. kr. Nu må vi jo vente og se, om ikke resultatet snarere bliver 1.800 end 1.600 mill. kr. Jeg har netop lavet en kontrolberegning, hvor jeg sammenligner den halvårsoversigt, vi fik i efteråret, med de tal, der nu foreligger, og den viser præcis 1.700 mill. kr. Hvis ikke der skulle ske noget, således at den højtærede finansminister og regeringen ikke sidder, når vi når frem til 1. april, så er jeg overbevist om, at tallet snarere bliver 1.800 mill. kr. end 1.700 mill. Men lad det nu ligge. Det kan i hvert fald ikke være en stor strid, når det drejer sig om et budget på 10.300 mill. kr.

Men så siger den højtærede finansminister, at disse 1.600 eller 1.700 eller 1.800 mill. kr. skal ikke sammenlignes med produktionsstigningen på 2 milliarder kr., nej, de skal sammenlignes med en produktionsstigning på 5-6 milliarder kr., for når formandskabet, de vise mænd, taler om en produktionsstigning på 2 milliarder kr. i år, så taler de om faste priser, og hvis der skal regnes i løbende priser, vil det snarere svare til 5-6 milliarder kr. Nu ved jeg ikke, hvor rask den højtærede finansminister har tænkt sig at inflationen skal galopere i det år, vi er inde i, men formandskabets beretning er

af 18. december, altså forholdsvis ny. Jeg beder om den højtærede formands tilladelse til at citere herfra. Her siger formandskabet:

„Under den nuværende høje beskæftigelse kan man næppe regne med, at stigningen kan komme til at andrage mere end 3 à 4 pct. svarende til op mod to milliarder kr. ved det nuværende prisniveau.“

— altså den 18. decembers prisniveau.

Så siger den højtærede finansminister: ja men nu, hvor vi er i februar, svarer 2 milliarder i december til 5-6 milliarder. Så voldsomt er det dog heller ikke gået med inflationen. Der er måske lagt et par procent til, jeg ved det ikke, men vel højst et par procent har man kunnet lægge til i de to måneder, så jeg kan ikke se, hvordan den højtærede finansminister kan få 2 milliarder kr. til at blive til 5-6 milliarder kr. fra midten af december til midten af februar. Nej, sandheden er, at de 2 milliarder kr. er i faste priser beregnet i december og derfor svarer til den udregning, man har af statens indtægter, som endda foreligger noget tidligere, for det er finansloven med ændringsforslag. Hvis tallet er 1.600 mill. kr. for statens udgiftsstigning og vi får op mod 2 milliarder i produktionsstigning i nutidspriser, så svarer det til, som jeg har sagt, at staten æder praktisk talt til sit eget forbrug hele produktionsstigningen, som det danske folk kan præstere i det år, vi er inde i. Det mener vi er for meget, og det mener vi er for vidtgående. Vi mener derfor, at statens finanser må indrettes med respekt for, at der må være en margin, bl. a. også en margin til de lønforhøjelser, som regeringen foreslår.

Den højtærede finansminister siger, at der har aldrig været så stærkt et pres for at holde udgifterne nede. Der må jeg sige: hvad hjælper det, at man presser og presser for at holde udgifterne nede, når man ikke får nogle resultater. Når resultatet er det, at den højtærede finansminister må erkende, at der er en udgiftsstigning på 1.600 mill. kr., en udgiftsstigning på 20 pct., så kan det da ikke være et resultat, hvorom den højtærede finansminister vil stå her i folketinget og sige, at der har været en virkelig spareindsats; det er da for grotesk. Det må dog være således, at den, der har administrationen, har regeringsapparatet,